

Een ontdekkingsreis in Engeland

Nederland staat vol met tulpen, in België staat op elke straathoek een friteskraam. Dat weet iedereen. In Engeland, en dat verbaast zelfs de doorgewinterde vlindermaniak, hebben de Butterfly-farms goed wortel geschoten. Jan-Cees Lelieveldt uit Breda vertelt over zijn ontdekking tijdens een reis door Engeland.

Deze zomer was ik met vakantie in Engeland en daar deed ik een geweldige ontdekking. Ik ontdekte er de 'butterfly-farms'. Ik was van het bestaan ervan als rechtgeaarde vlinderenthousiast op de hoogte, maar de hoeveelheid van dergelijke 'farms' verbaasde me zeer. Op het eiland zijn er zeker een paar honderd en dan overdrijf ik zeker niet.

Alle 'farms' van het eiland bekijken kan in een kort tijdsbestek niet, er zijn er gewoonweg te veel. De ware enthousiast zou zo een tournee langs dergelijke plaatsen kunnen uitstippelen.

Het is voor mij duidelijk geworden, dat vlinders big business zijn in Groot-Brittannië. Immers, als iemand wat eitjes, rupsen enzovoort koopt bij een van de gespecialiseerde 'farms' en nog een kas in de achtertuin heeft staan, die kan bij wijze van spreken zo een 'farm' beginnen. Je zou misschien zelfs van een wildgroei van 'farms' kunnen spreken.

Hierbij moet ik wel onderscheid maken tussen de 'farms' die daadwerkelijk eitjes, rupsen, poppen enzovoort verkopen en de 'farms' die enkel voor attractie en vermaak zijn gebouwd. Van beide categorieën heb ik er een paar bezocht.

Van de eerste categorie bezocht

ik een van de bekendste 'farms', die van Robert Gooden. Zoals wellicht bekend is hij een van de eersten, die een dergelijke 'farm' opzette. Het is nu dan ook een van de grootste ter wereld. Het geheel is gevestigd in een oud landhuis, vlak langs de weg van Sherborne naar Geovil. Rondom het landhuis is een grote vlindertuin met veel Buddleia en andere vlindervriendelijke planten.

Voorts staan er twee kassen, een voor de kweek, die niet te bezichtigen is, en een met tropische vlinders, die vrij rondvliegen, vergelijkbaar met de vlinderkas in het Noorderdierenpark te Emmen. In het landhuis was ook veel te zien. Zo is er een ruimte met daarin broedruimtes met diverse nachtvlinders (veel tropische nachtvlinders) in alle stadia van ontwikkeling. Er is ook een ruimte, waarin dagvlinders, voornamelijk tropische pages en heliconiden, rondvliegen.

Verder zijn er educatieve ruimtes met uitleg over cycli, mimicry en andere zaken. Een verdieping hoger is ook nog een 'silkfarm' waar men de cyclus van de zijderups, de geschiedenis van de zijde, enzovoort kan zien. Iets dergelijks kunnen we ook in Wouw in het zijdemuseum zien.

Ook van de tweede categorie heb ik een 'farm' bezocht. Zij bestaan

voor het merendeel uit grote kassen (25-40 m) met daarin een tropische vlindertuin, meestal met daarbij kleinere tropische insecten als Tarantula's en Schorpioenen, aangevuld met kleine tropische vogeltjes. Ook is er een kweekruimte aanwezig, waarin dag- en nachtvlinders worden gekweekt. De meeste vlinders die er rondvliegen waren dezelfde soorten als die ik al in Geovil had gezien. Deze 'farm' lag in Buckfastleigh, niet ver van Geovil. Het is dus goed mogelijk, dat er een uitwisseling van eitjes is geweest. Verreweg de meeste centra als deze zijn van de tweede categorie.

Waar het mijns inziens om gaat, is dat ze een heel belangrijke educatieve functie vervullen. De mensen komen op een speelse manier in aanraking met vlinders. Je kunt de vlinders los zien rondvliegen.

Helaas hebben wij in Nederland maar twee van dergelijke gelegenheden: in Emmen en in de Flevohof. Ik denk dat hier een taak voor de Vlinderstichting is weggelegd. Vlinderfarms zijn ideaal om de mensen in contact te brengen met vlinders.

□

